

Kui laul lõppes, tänas Jänese-Juta Leelo Leevikest ja ütles:

“Sa oled meie metsa valgusetooja. Jõulivalguse tooja.”

Nii ilusasti polnud veel keegi Leelo Leevikest seale öelnud. Ent Jänese-Juta on ju nutletaja. Temal olidki ilusad mõtted.

13

Leelo Leevike avas päevaluugikesse – ja üllatus. Päevaluugikeses oli “Pääsukese näärid”, tema vanaema laul! Vanaema oli seda talle lapsepõlves sageli laulnud ja rääkinud, et vanasti peeti jõulude asemel nääre.

Leelo Leevikesel tuli äkki lapsepõlv meelde. See polnud kuhugi kadunud. Oli isamaa tema põksuva rinna sees ja Leelo Leevike jäi kuulama vanaema häält. Nis laulis.

Päasukese näärid

Piiri-pääri, piiri-pääri,
kus on päasukese näärid?
Kas sa seda siis ei tea?
Lõunamaal ta puhi peat,
neegripoist palmi all
tuleb öelda salmi val!

Piiri-pääri, piiri-pääri,
mis saab päasukese nääriks?
Seda sa nüüd küll ei tea.
Oi, see kink on väga hea!
Nääriks saab ta suured prillid,
et teaks karta krokodilli.

